

27.03.2014 *Iterative Learning Control for Variable Pass Length Systems*, **Mickaël Guth**, Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany, a także

Iterative Learning Control in Biomedical Applications, **Thomas Seel**, Fak.IV - Elektrotechnik und Informatik, Technische Universität Berlin, Germany,

10.04.2014 *Polynomial approach to stabilisation of MIMO spatially invariant systems*, **Petr Augusta**, Institute of Information Theory and Automation, Department of Control Theory, Prague, Czech Republic,

17.04.2014 *Analiza właściwości modeli transmittacyjnych pewnej klasy układów typu hiperbolicznego z wymuszeniami brzegowymi*, **Krzysztof Bartecki**, Instytut Automatyki i Informatyki, Politechnika Opolska.

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (budynek A-2, sala 412, ul. prof. Z. Szafrana 2) o godzinie 10:45. Seminaria prowadził **prof. dr hab. Roman Gielera**.

Marek Sawerwain

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

Spotkanie ze Sławomirem Iwasiewem, autorem książki *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*

5 marca 2014 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyło się spotkanie z autorem książki *Reprezentacje Europy w prozie polskiej XXI wieku*, **Sławomirem Iwasiewem**, doktorem nauk humanistycznych, literaturoznawcą, krytykiem literackim i dziennikarzem, a także autorem artykułów z zakresu najnowszej prozy polskiej oraz wybranych zagadnień medjoznawczych i redaktorem prowadzącym Zachodniopomorski Dwumiesięcznik Oświatowy „Refleksje”. Gospodarzem spotkania było Koło Literaturoznawców Doktorantów, a rozmowę z autorem poprowadziła sekretarz kolegium redakcyjnego serii wydawniczej „Historia Literatury Pogranicza”, **mgr Kamila Gieba**.

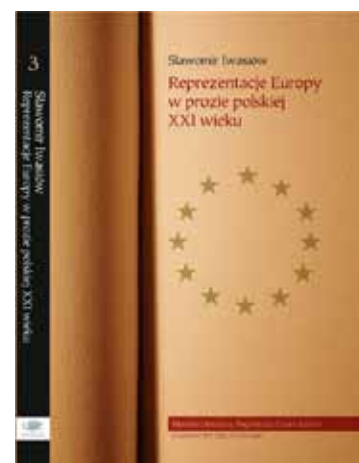
Reprezentacje Europy to opracowanie literatury najnowszej, analizujące polskie piśmarstwo w kontekście Europy i europejskości, zawierające interpretacje twórczości Andrzeja Stasiuka, Olgi Tokarczuk, Krzysztofa Niewrzędy, Krzysztofa Vargi, Izabeli Filipiak, Brygidy Helbig, Janusza Rudnickiego, Manueli Gretkowskiej i Dariusza Muszera. Dlaczego właśnie ci autorzy i dlaczego właśnie wiek XXI? - pytała prowadząca spotkanie Kamila Gieba. Autor przekonywał, że pomysł książki zrodził się z zainteresowania prozą Andrzeja Stasiuka, współczesnego pisarza polskiego, którego twórczość spotyka się z uznaniem, szczególnie wśród młodych osób. Ukazuje on w swoich literackich podróżach Polskę jako część Europy oraz inne kraje Unii. Sławomir Iwasiewo zastanowił sposób jego patrzenia na Europę, dlatego refleksję dotyczącą Stasiuka osadził w kontekście rozważań na temat prozy kolejnych twórców. Narracje te łączą doświadczenie emigracyjne, imigracyjne, a także właśnie wiek XXI, konkretnie pierwsza jego dekada.

Badacz przyznał, że wstąpienie Polski do Unii Europejskiej niewątpliwie wpłynęło na sposoby patrzenia na Europę. Z tekstów dziewięciorga pisarzy wyłania się zróżnicowany obraz. Można mówić o pewnym kontraście między

osobistym podejściem autora rozprawy do Europy a jej literackimi przedstawieniami w twórczości autorów z roczników 50. czy 60., które często mają charakter krytyczny. Z dwóch różnych, uwzględnionych w opracowaniu, modeli Europy badacz przekonuje bardziej perspektywa Georga Simmela i jego idea wspólnej Europy jako zjednoczonej struktury. Ów niemiecki badacz u podstaw nowoczesnego, wolnego i pozbawionego uprzedzeń społeczeństwa widzi umiejętność takiego łączenia i rozdzielania, które wzajemnie się dopełniają.

Zastanawiając się nad pytaniem o zadanie pisarza narodowego oraz o możliwości pogodzenia tradycji i europejskości, Iwasiewo zwrócił uwagę, że na każdego z przedstawionych pisarzy można spojrzeć inaczej. Na przykład w przypadku Dariusza Muszera, autora piszącego po polsku i po niemiecku, tradycja narodowa jest trudna do określenia. Olę Tokarczuk nazywa się „pisarką stypendialną”, która skorzystała na wejściu Polski do Unii Europejskiej. Izabela Filipiak z kolei „oddala się” od Europy, prezentuje jej obraz z perspektywy życia za oceanem. Każdy z autorów w odmienny sposób realizuje zadanie bycia pisarzem narodowym i autorem europejskim.

Iwasiewo, zapytany o europeistykę postromantyczną i postkolonialną, zwrócił uwagę na „Baumanowskiego wólcę” - Andrzeja Stasiuka, pisarza „podróżniczego”, który wychodząc w swojej twórczości od doświadczenia więziennego, staje się współczesnym kolonizatorem coraz to nowych miejsc, traktującym podróż synonimicznie z przeżywaniami. Jego opowieści są zdaniem badacza specyficzne, ponieważ prezentują zwłaszcza Europę Środkowo-Wschodnią. W kolejnych tekstach pisarza widać coraz więcej elementów postkolonializmu. Autor *Reprezentacji*... podkreślił zwłaszcza świadomość postkolonialną Stasiuka i wrażliwość na przejawy zawłaszczania narodów Europy Wschodniej. Dla opisu twórczości badanych proza-



ików, literaturoznawca wybrał kategorie najbardziej nośne w najnowszej kulturze: Podróż, Miasto i Tożsamość, aby za ich pomocą stworzyć „szkielet” rozprawy, który pozwoliłby mu uporządkować myśli i okiełznać „eseistyczne zacięcie”. Przyznał, że bez takiego pomysłu, szkieletu pracy, czuje się grafomanem. Zwrócił także uwagę na ponadgatunkowy charakter podróży i jej wszechobecność we współczesnym świecie. Badacza zainteresowały jednak te dzieła, w których z podróży wynikają konkretne przemiany kultury i Europy, a nie te, w których podróżowanie stanowi metaforę życia.

Spotkanie wywołało żywą dyskusję, zainspirowało do refleksji na temat najnowszej literatury rodzimej oraz obecnych w niej obrazów Europy, a przede wszystkim zachęciło do lektury książki, która ukazała się jako trzeci tom serii „Historia Literatury Pogranicza”.

Katarzyna Krysińska

INSTYTUT HISTORII



Zastosowanie systemów informacji geograficznej (GIS) w badaniach historycznych

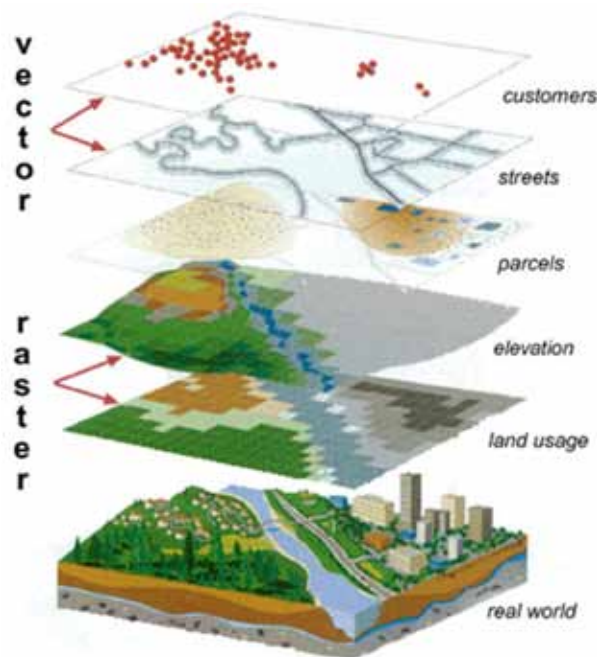
W Instytucie Historii na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się VII Seminarium Naukowe Stowarzyszenia *Lubuski Krajobraz Kulturowy* połączone z zebraniem Towarzystwa Studiów Łużyckich. Celem odbytego spotkania była prezentacja i upowszechnienie najnowszych badań naukowych w zastosowaniu systemów informacji geograficznej (GIS) w badaniach historycznych.

W pierwszym wystąpieniu Marek Maciantowicz i Grzegorz Socha z Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze, scharakteryzowali System Informacji Geograficznej (GIS) oraz przykłady jego zastosowania. Dr Maciantowicz zdefiniował GIS (ang. Geographic Information System) jako system informacyjny służący do wprowadzania, gromadzenia, przetwarzania oraz wizualizacji danych geograficznych. Każdy taki system składa się z bazy danych, sprzętu komputerowego oraz oprogramowania. GIS jest bazą danych geograficznych o obiektach i zjawiskach, które znajdują się pod ziemią i na jej powierzchni oraz oprogramowaniem, które umożliwia prowadzenie wszelkich złożonych analiz informacji charakteryzujących obiekty i zjawiska.

Obecnie, dzięki bardzo szybkiemu rozwojowi technologicznemu - kontynuował wykładowca - można tworzyć bazy danych, które umożliwiają nie tylko przedstawianie świata, lecz także pozwalają analizować wszelkie dostępne informacje i prezentować wyniki tych analiz w postaci map i innych form przydatnych dla rozwoju nauki. GIS to technologia informatyczna łącząca charakterystykę geometryczną i lokalizację obiektów z ich charakterystyką opisową. Z tradycyjnej mapy papierowej można wyczytać tylko ograniczone informacje, natomiast baza danych GIS-u może zawierać nieograniczoną ilość informacji.

GIS umożliwia integrację danych przestrzennych pochodzących z różnych źródeł i łączenie ich z innymi zestawami danych, co pozwala na tworzenie ich geoprzestrzennych map. Dzięki temu powstaje bogate źródło kompleksowych informacji, które można wykorzystywać w wielu dziedzinach (między innymi w planowaniu przestrzennym, ochronie środowiska, rolnictwie, zarządzaniu zasobami naturalnymi, telekomunikacji czy transporcie). Dzięki szerokim możliwościom analitycznym GIS-u można:

- _symulować przebieg zdarzeń;
- _prowadzić akcje prewencyjne i eliminujące skutki różnych zjawisk (powodzi, huraganów, epidemii, itp.);
- _prognozować efekty podejmowanych zadań.



Drugi wykład zainauguował referat *Skaning laserowy (LIDAR) w badaniach archeologicznych* - dr Aliny Jaszewskiej z Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej w Zielonej Górze. Badaczka poruszyła problematykę odkrywania nowych stanowisk i obiektów archeologicznych, dzięki dostępnej technologii. Tradycyjne metody rozpoznawcze archeologów, głównie badania powierzchniowe, polegające na poszukiwaniu ceramiki i innych zabytków, nie sprawdzają się w gęsto porośniętym terenie. Lasy w Polsce zajmują ok. 30 proc. powierzchni kraju, przez co cenne informacje na temat naszej przeszłości są bardzo trudne do odnalezienia bez ciężkiej i żmudnej pracy. Dotychczas były to tereny praktycznie całkowicie niedostępne dla badań archeologicznych. LIDAR zmienia tę sytuację, dlatego dla badaczy najdawniejszych dziejów człowieka stanowi on cenne narzędzie poznawcze. Zasada jego działania opiera się na pomiarze odległości i skaningu pomiędzy aparaturą pomiarową znajdującą się na pokładzie samolotu bądź też helikoptera, a punktami terenowymi. W celu wykonania badania niezbędnym warunkiem jest idealna przejrzystość powietrza i pułap chmur powyżej 1,5 km. Na skanowanym terenie należy również rozlokować stacje GPS, które umożliwiają dokładne dopasowanie koordynatów geograficznych do wygenerowanego cyfrowego modelu terenu.

Jak bardzo przydatny w badaniach archeologicznych jest LIDAR - kontynuowała dr Jaszewska - świadczy chociażby dokładna analiza obrazu uzyskanego za jego pomocą. Skaning laserowy pozwala pokazać, że pod ziemią porośniętą lasem zachowały się pozostałości ulic, kanałów, zbiorników wodnych, zapór czy fundamenty zabudowań. Technika badań LIDAR-owych umożliwia dostrzeganie detali architektonicznych przystońniętych ziemi, uprawami czy lasem z dokładnością do 20 cm. Ciekawym przykładem z naszych okolic są okolice gubińskich lasów gdzie, dzięki LIDAR-owi, odkryto wczesnośredniowieczną orkę oraz pozostałości kurhanów niewidocznych z pozycji ziemi. Zweryfikowano również wcześniej zarejestrowane stanowiska oraz udokumentowano w postaci cyfrowej obecny stan zachowania relikwów przeszłości.

Szybki rozwój technik geoinformatycznych sprawił, że coraz większą rolę zaczyna odgrywać skaning laserowy. Jest on konkurencyjny w stosunku do tradycyjnych metod geodezyjnych i fotogrametrycznych. Oprócz wykorzystywania LIDAR-u w archeologii, ma on także coraz większe zastosowanie przy budowie dróg i autostrad. Zanim przystąpi się do prac ziemnych, można zawczasu zaoszczędzić masę sił i środków finansowych. Dzięki skaninowi możemy zbadać czy istnieje na danym terenie potencjalne stanowisko archeologiczne, którego późniejsze odkrycie mogłoby zakłócić lub wstrzymać prace budowlane.

Do zalet lotniczego skaningu laserowego LIDAR, które wyróżniają go spośród innych technologii pomiarowych, można między innymi zaliczyć: niezależność od warunków pogodowych, niezależność od warunków oświetleniowych (skanowanie w nocy), przenikanie przez warstwę roślinności, dużą gęstość punktów przestrzennych, wysoką dokładność wyznaczenia współrzędnych oraz relatywnie niskie koszty stosowania technologii LIDAR-u dla dużych obszarów.

Trzeci, a zarazem ostatni referat przedstawił mgr Paweł Łachowski, który przybliżył uczestnikom seminarium *Zastosowanie starych map w badaniach historycznych*.

Nowe systemy badawcze jak GIS i LIDAR są efektem rewolucji w badaniach historycznych dokonującej się w ciągu

ostatnich kilkunastu lat, jak również wynikiem gwałtownego rozwoju informatyki i metod zarządzania bazami danych. Powstanie owych systemów jest wynikiem połączenia prac prowadzonych w różnych dziedzinach: geografii, kartografii, informatyki, archeologii i historii.

Mariusz Jaśkowiak

„Sprawozdanie ze spotkania w Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF)

W Münchebergu odbyło się spotkanie, podczas którego podjęto temat współpracy Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze i Uniwersytetu Zielonogórskiego z pracownikami naukowymi Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF).

Celem obrad było zaprezentowanie map i materiałów historycznych dotyczących problematyki leśnej, które miały uzupełnić stan wiedzy historycznej o pograniczu polsko-niemieckim. Zamysłem odbytego spotkania była prezentacja i upowszechnienie najnowszych badań naukowych ośrodka ZALF i Lasów Państwowych.



FOT. Z WYDZIAŁU

Do Münchebergu przybyło trzech przedstawicieli Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze (dr Marek Maciantowicz, Grzegorz Socha, Jarosław Karwański). Natomiast Uniwersytet Zielonogórski reprezentował prof. dr hab. Tomasz Jaworski oraz mgr Mariusz Jaśkowiak, którzy wzięli udział w jednodniowym spotkaniu.

Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego (ZALF) zajmuje się badaniem ekosystemów w krajobrazach rolniczych, rozwojem ekologicznym oraz systemami użytkowania gruntów. Działalność ośrodka koncentruje się na identyfikowaniu możliwości zrównoważonego użytkowania zasobów krajobrazu, w kontekście rozwoju obszarów wiejskich. Do głównych nurtów badań ZALF zalicza się pracę nad:

- „rolą krajobrazów rolniczych,
- „użytkowaniem gruntów,
- „uprawą roślin genetycznie zmodyfikowanych,
- „produkcją alternatywnych upraw konwencjonalnych,
- „zwiększeniem uprawy surowców odnawialnych i upraw energetycznych,
- „ochroną przyrody,
- „turystyką,
- „ochroną gleby,
- „wymaganiami dotyczącymi ochrony wód i gospodarki wodnej.

W 2011 r. w Centrum Badań Krajobrazu uruchomiono projekt badawczy, pokazujący długofalowy proces zmian terenów leśnych. Zadaniem projektu jest opracowanie metodyki oraz zrekonstruowanie dynamiki, która w ostatnich 200-300 latach przyczyniła się do zmiany krajobrazu leśnego na pograniczu polsko-niemieckim. Ponadto projekt ma wyfiltrować czynniki kierujące takimi zmianami.

W swoim wystąpieniu **prof. Monika Wulf** scharakteryzowała zasób map, znajdujących się w zbiorach Instytutu, które z historycznego punktu widzenia są interesujące dla województwa lubuskiego. Badaczka przedstawiła bardzo dokładną mapę Schmettau z 1780 r., przedstawiającą zwarte obszary leśne, podmokłe oraz bagienne. Oprócz całościowych map Centrum posiada, także wycinkowe mapy różnych terenów leśnych, mapy katastralne z połowy XIX w., oraz mapę Brandenburgii z 1800 r.

Przedmiotem kolejnych rozważań stały się mapy stanu posiadania oraz mapy posiadłości szlacheckich. Pracownicy Ośrodka przedstawili rezultat swoich prac, w których na w/w mapy nanieśli dane ze starych ksiąg adresowych (wykorzystywanie terenu, informacje o podatkach, liczbie bydła itd.). Nałożenie tych danych na kontur mapy oraz dopasowanie ich do danego obszaru pozwoliło zrekonstruować obszar historyczny.

W dalszej części spotkania **dr Marek Maciantowicz**, przedstawił prezentację Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze i proponowany zakres współpracy. Została szeroko omówiona administracja leśna na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, ilość nadleśnictw, łączna powierzchnia gruntów zarządzanych przez Dyrekcję Lasów oraz jej zasobność.

Ciekawym tematem przedstawionym przez wykładawcę, było również szczegółowe zestawienie zabytków kultury materialnej w lasach zielonogórskich (obiekty architektury oraz kultury militarnej, leśnej i łowieckiej, zabytki średniowieczne). Podjęto również problem dawnego nazewnictwa leśniczówek, dróg i traktów leśnych, wzgórz, potoków, wąwozów czy kompleksów leśnych, które obecnie Dyrekcja próbuje zrekonstruować. Pozyskanie starych map, niedostępnych w Polsce - podkreślił prelegent - pozwoli powiększyć i usystematyzować nam wiedzę w obrazie przestrzeni leśnej. Dzięki współpracy moglibyśmy na nowo przenieść stare nazwy na mapy topograficzne, które na nowe mogłyby zacząć żyć.

Przyszła współpraca, zdaniem polskiego badacza, powinna koncentrować się zatem, na takich zagadnieniach, jak:
 _historia gospodarki leśnej,
 _zmiany krajobrazu leśnego,
 _historia łowiectwa,
 _historia ochrony przyrody,
 _repozytorium materiałów kartograficznych i serwer mapowy,
 _inventaryzacja zabytków kultury leśnej i łowieckiej,
 _zachowanie i utrwalanie w terenie historycznego nazewnictwa.

Przedstawiciele RDLP, Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Centrum Badań Krajobrazu Rolniczego byli zgodni co do współpracy naukowej, deklarując chęć prowadzenia wspólnych badań. Można zatem przypuszczać, iż przedmiotem wzmoczonych rozważań stanie się wkrótce zmiana przestrzeni leśnej i jej skutki, zmiany zagospodarowania terenu, transfer wiedzy i technologii, a także sposób upowszechnienia najnowszych ustaleń badaczy na pograniczu polsko-niemieckim.

Mariusz Jaśkowiak

_INSTYTUT POLITOLOGII

_Forum Polityczne - Waldy Dzikowski

Jednym z gości **Forum Politycznego** organizowanego przez **Instytut Politologii** i postać **dr. Waldemara Sługockiego** był poseł na Sejm RP **Waldy Dzikowski** (Platforma Obywatelska) - wieloletni wójt gminy Tarnowo Podgórne, współautor jej gospodarczego sukcesu (w rankingach od wielu lat w pierwszej piątce najbogatszych i najlepiej zarządzanych gmin w Polsce). Obecnie członek Komisji Administracji i Cyfryzacji oraz wiceprzewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej. Tematem jego wystąpienia były *Praktyczne aspekty kampanii wyborczej do samorządu terytorialnego*.

Na początku wystąpienia gość przedstawił swoje doświadczenia z transformacji gminy Tarnowo Podgórne i wyraził dumę z faktu, że położył fundament pod jej sukces: „Ludzie oczekiwali szybkich zmian, ale najpierw trzeba było zaplanować następne 10-20 lat”. Mówił też o tym, że dużą wagę przywiązywano do rozwoju nauki i rekreacji oraz tworzenia miejsc pracy dla młodych ludzi i rozwijania budownictwa mieszkaniowego. Celem tych działań było zachęcenie do pozostania w gminie oraz stworzenie dogodnych warunków życia dla tych, którzy przyjadą do Tarnowa Podgórnego w poszukiwaniu pracy. Według postać Dzikowskiego najważniejsze jest przewidywanie potrzeb.

Prelegent przedstawił się jako zwolennik bezpośrednich wyborów w samorządach oraz wprowadzenia we wszystkich gminach w Polsce jednomandatowych okręgów wyborczych, których zaletą jest zmniejszenie obszaru działalności politycznej, co tym samym pozwala na ograniczenie kosztów kampanii dla kandydata i przede wszystkim wy-



chodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym. Zmiana prowadzi do rywalizacji „jeden na jednego”, co pozwala się sprawdzić, zebrać cenne doświadczenia. Waldy Dzikowski wskazał słuchaczom różnice między okręgami jednomandatowymi a wyborami proporcjonalnymi. W jego ocenie panaceum na zwycięstwo w wyborach nie jest sama kampania, która tylko lekko poprawia wizerunek. Jego budowanie jest długą drogą, zmusza do prowadzenia polityki „door to door”, bezpośredniego spotykania się z ludźmi. Wykład zakończyła dyskusja z zebranymi.

Piotr Pochyły

_Forum Polityczne - Janusz Kubicki

Kolejnym gościem Forum Politycznego był prezydent Zielonej Góry Janusz Kubicki - wóldarz naszego miasta od dwóch kadencji, samorządowiec, były dyrektor zielonogórskiej Polikliniki. Temat wystąpienia: *Zarządzanie miastem na prawach powiatu*. Na początku prelegent przedstawił problematykę miasta na prawach powiatu na przykładzie Zielonej Góry. Dokonał charakterystyki zadań miasta, złożoności budżetu ze szczegółowym podziałem wydatków i dochodów. Przedstawił zawiłości prawa samorządowego odwołując się do przypadku remontu jednego z rond wokół miasta, które leży na terenie aż czterech gmin, co spowodowało spór między samorządami.

Najważniejszym elementem wystąpienia okazała się dyskusja z publicznością na temat pomysłu połączenia miasta i gminy Zielona Góra. Prezydent długo i wnikliwie tłumaczył zebranych przyczyny konieczności fuzji oświadczając, że „Zielona Góra w obecnych granicach straciła możliwości rozwoju”. Jest to projekt przyszło-

ściowy, którego celem jest silniejszy samorząd. Jesteśmy w ostatniej tak korzystnej perspektywie budżetowej Unii Europejskiej i należy to wykorzystać, ponieważ wspólnota sprzyja tworzeniu aglomeracji. Dodatkowym, ale istotnym celem połączenia jest spowodować, by Zielona Góra była traktowana poważnie w Warszawie przy podziale środków centralnych dla samorządów, a nie jak „małe miasteczko na zachodzie Polski”. Wpłynie to również na zmianę postępowania Uniwersytetu Zielonogórskiego. W tym miejscu gość odwołał się do wydarzeń z przed kilku lat, kiedy 8 największych uczelni rozdzieliło między siebie gros środków i tylko uporowi posta Przemysława Gosiewskiego w sprawie Kielc zawdzięczamy zmianę rozdziału funduszy i częściowe uwzględnienie potrzeb mniejszych ośrodków. Przy centralnym podziale środków duże miasta dostają po kilkaset milionów złotych z budżetu, a Zielona Góra tylko 5 mln. Podsumowując dłuższy wywód o nie braniu pod uwagę naszych interesów w Warszawie, odwołał się do decyzji o przeprowadzeniu autostrady A2 przez środek województwa lubuskiego, co nie uwzględnia potrzeb żadnej ze stolic i jest niewytłumaczalne.

W ocenie prezydenta Kubickiego brak jest argumentów o stratach wywołanych przez połączenie. Jest to operacja, na której wszyscy zyskają. Argumentacja prezydenta spotkała się z żywą reakcją zebranych przyczyniając się do merytorycznej dyskusji.

Piotr Pochyły

_Forum Polityczne - Arkady Fiedler

28 kwietnia 2014 r. gościem Forum Politycznego organizowanego przez Instytut Politologii i dr. Waldemara



Sługockiego był **Arkady Fiedler** - poseł PO trzech kadencji, podróżnik. Pochodzący z rodziny podróżników, syn autora słynnej książki *Dywizjon 303* zaprezentował wykład pt. *Wyprawa do świata Majów*. Opowiadał o swoich doświadczeniach z podróży. Sam siebie określił przede wszystkim jako podróżnika i muzealnika, a nie posta. Opowiadał o zderzeniu kulturowym, którego doświadczył spotykając się ze starszą plemienną debatującą nad losem jego przygotowywanej przez wiele miesięcy wyprawy z powodu złamania zakazu fotografowania miejscowych. Szanując wolę mieszkańców stworzył tzw. „zdjęcia opisowe”. Podróżnik sam przygotowywał sobie jedzenie, co było dla mężczyzny-tubylców nie do pomyślenia. Czynność zarezerwowana dla kobiet nie może być wykonywana przez mężczyznę, gdyż straci on honor i cześć. Arkady Fiedler wiele nauczył się od Majów o sztuce kulinarnej, tradycji, medycynie. Dużo uwagi poświęcił specyfice pozycji szamana w środowisku Majów, ich zdolnościom widzenia aury człowieka. Według

opowieści znajomy szaman miał w przeszłości w kilka tygodni wyleczyć z nowotworu George'a Busha seniora, byłego prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki.

W drugiej części wystąpienia bohater przytaczał fragmenty swojej książki *Majowie. Reaktywacja*. W cytowanej części dopiero po śmierci człowieka „piękniat, mądrzat”. Wcześniej był „niewidoczny”. Wśród Majów osoba, która ukończyła 50 lat może robić to, co jej się podoba, jest autorytetem. Inni nie mają prawa zareagować. Zasiadanie wśród starszyny plemiennej jest przywilejem, splendorem. Poza kultuwującymi tradycjami są wśród Majów ludzie nowocześni, pracujący jako nauczyciele, rozumiejący problematykę współczesności, którzy próbują zmienić mentalność młodych Majów, zachęcić ich do edukowania się.

Po wystąpieniu można było porozmawiać z gościem oraz zakupić napisaną przez niego książkę.

Piotr Pochyły

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

Posiedzenie Rady Pracodawców przy Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska

Na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska odbyło się posiedzenie Rady Pracodawców funkcjonującej przy WLiŚ. W spotkaniu wzięto udział 8 członków Rady Pracodawców, w tym **Dariusz Bocheński** z Przedsiębiorstwa Oczyszczania Ścieków Gubin-Guben Sp. z o.o., **Zygmunt Demski** z Fabryki Armatury Hawel Sp. z o.o., **Jerzy Gołębiowski** - Autorska Pracownia Architektoniczna PROJEKT Sp. z o.o., **Przemysław Hamera** reprezentujący Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, **Wojciech Janka** z Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Zielonej Górze, a także **Beata Jilek**, **Jolanta Mońko** i **Roman Stanisławiak** reprezentujący przedsiębiorstwo Zielonogórskie Wodociągi i Kanalizacja Sp. z o.o.

Ze strony Wydziału w posiedzeniu uczestniczyli: **dr hab. inż. Jakub Marcinowski**, prof. UZ - dziekan WLiŚ, **dr hab. inż. Andrzej Greinert**, prof. UZ - prodziekan ds. nauki, **dr hab. inż. Wojciech Eckert**, prof. UZ - dyrektor Instytutu Budownictwa, **prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrszak** - dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska i **prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński**.

Spotkaniu przewodniczył **prof. Jakub Marcinowski** - dziekan WLiŚ, który na początku przedstawił program posiedzenia Rady Pracodawców. Pierwszym punktem obrad było przedstawienie przez dziekana WLiŚ szerokiej informacji o Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie. Profesor omówił układ, wyposażenie docelowe i możliwości badawcze laboratoriów znajdujących się w budynku Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii, ilustrując przekaz zdjęciami przedstawianych obiektów, mimo, że oficjalne otwarcie Parku Naukowo-Technologicznego planowane jest dopiero na czerwiec tego roku.

Podczas dyskusji zwrócono uwagę na zagadnienia możliwe do wspólnego opracowania badawczo-wdrożeniowe-

